

[Statsministeren.]

hændes, bortforpagtes, udlejes eller udlaanes til Kommuner, Organisationer o. s. v., som efter nærmere Aftale overtager Driften.

Naar et Areal paa denne Maade er erhvervet ved Bidrag fra forskellige, synes det rimeligt, at de paagældende, hvis Anvendelsen af Arealet til det særlige Forhold ophører, kan kræve Arealet solgt og forholdsmæssig Andel i Realisationsbeløbet.

Af Hensyn til det Formaal, som et saadant Areal skal tjene, kan det være nødvendigt at paalægge Naboarealer visse Servitutter. Bestemmelse herom findes i § 8.

Svarende til Reglerne i Naturfredningsloven er Bestemmelserne i § 10 om Udgifter ved Udvalg og Taksationskommission samt om Stempel- og Gebyrfrihed. Ligeledes er en Række Ordensregler i § 11 i det væsentlige overført fra Naturfredningsloven.

Bestemmelserne i §§ 12 og 13 slutter sig som sagt til Loven om Stianlæg i Københavnsegnens grønne Omraader. Ogsaa med Hensyn til Udflugtsstierne har man fundet det naturligt at bygge paa Indstillinger fra Amtsudvalgene efter § 2. Anlægget af Stierne er som i Københavnsegnen tænkt udført ved vedkommende Bys eller Amtsraads Foranstaltning, og det er foreslaaet, at Vedligeholdelsen skal gaa over paa Kommunen. Det vil jo i dette Tilfælde kunne forekomme, og det vil maaske netop ofte forekomme, at det ikke netop er den Kommune, Stien ligger i, der har Interesse i Stien. Det er maaske en Storby, hvis Beboere skal føres ud i det frie Landskab. Det er derfor bestemt, at Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling med Statsministeriet, Indenrigsministeriet og Finansministeriet kan bestemme, hvorledes den Del af Anlægsudgiften, der ikke dækkes af Staten, skal fordeles paa de interesserede Kommuner.

Jeg skal til Slut sige følgende: Det er helt naturligt, at det, selv naar det gælder en saa fortrinlig Lov som Naturfredningsloven, i Løbet af en halv Snes Aar kan vise sig, at der er visse Mangler i den, og at Udviklingen paa visse Punkter er løbet fra den. Jeg agter at lade et lille, særlig sagkyndigt Udvalg gaa Naturfredningsloven af 1937 igennem og eventuelt fremsætte Forslag om en Revision, hvor det skønnes nødvendigt. Jeg ved, at der ønskes friere Adgang til at bade fra de aabne Strandbredder, og jeg ved, at der flere Gange har været Vanskeligheder ved at beskytte det typiske danske, skønne og historisk værdifulde Landskabsbillede med Sammenspil mellem f. Eks. den gamle Landsbykirke og

dens Omgivelser. Denne Gennemgang maa imidlertid tage sin Tid, og jeg har fundet det rigtigt ikke at lade det Forslag, jeg nu har fremsat, vente længere. Det har paa Grund af Krigen og Besættelsen ventet længe, adskillige Aar. Og jeg ved, at mange med stor Utaalmodighed har længtes efter, at det skulde blive fremsat. Jeg er glad ved, at vore Naturfredningsmyndigheder har vist, at de har Blik for den store Betydning af den sociale Fredning. Og i Befolkningen er der stadig sket en større Udvikling i Sansen for det sunde og helsebringende Liv i den frie og skønne Natur. Det er en Lov til Gavn for Danmarks friske Ungdom, jeg her fremsætter og anbefaler til det høje Tings velvillige Behandling. Der vil blive spurgt, om der er Penge i det, og jeg vil dertil svare: Ja, det er der sikkert. Det er der i en vis Forstand. Finanslovmæssigt er det maaske ikke saa store Beløb, men der er netop mange Penge i det at give den danske Ungdom Adgang til at styrke sig ved et sundt Friluftsliv.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 17 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Poul Hansen (Slagelse), Peder Knudsen, M. Larsen, Wiggo Larsen, Sofie Pedersen, Marinus Sørensen, Kr. Kristensen, Niels Eriksen, From, Laurits Pedersen, Einar Simonsen, Grue-Sørensen, Victor Larsen, Tesdorpf, Svend Jørgensen og Ragnhild Andersen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov Nr. 392 af 12. Juli 1946 om Selvangvælsen af Indkomst og Formue m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2195; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 241).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.